

Pani Jadwiga Szczotka maluje martwe natury. Dokonuje wyboru pewnego układu przestrzennego, który następnie analizuje. Upraszcza go poprzez selekcję przedmiotów i obiektów [...] oraz porządkuje. Kolorystyka tych obrazów jest klarowna. [Autorka] oddaje tylko ogólną tonację zgodną w walorach z analizowanym wycinkiem rzeczywistości i nie stara się wiernie i drobiazgowo naśladować natury. Dzięki tym czynnikom jej prace są pełne poetyki różnych nastrojów i świadczą o dużej wrażliwości.

prof. dr hab. Wiesław Proć (maj 2000)

Oświecenie europejskie pasjonowało się cywilizacją Chin, a romantycy – duchowością indyjską. Witkacy prorokował przenikanie przyszłej, mechaniczującej się Europy, przez idee Murti-Binga, orientalnego charyzmatyka z kręgu hinduizmu i islamu. Jadwiga Szczotka-Fabisiak reprezentuje wspólnotę pasjonarną tego rodzaju, w ostatnim okresie wyrażając uprawianym malarstwem tę duchowość. Można ją zaliczyć do fenomenu „powszechnego elitaryzmu”, jaki postrzegam w globalnej kulturze XX–XXI wieku.

prof. dr hab. Stefan Symotiuł (czerwiec 2016)

Obrazy autorstwa Jadwigi Szczotki-Fabisiak urzekają swoją głębią. Poprzez swoisty dla siebie symbolizm stają się pomostem łączącym codzienne sprawy człowieka, podnosząc je do wymiaru kosmicznego i wskazując im cel, którym jest ciągłe dążenie do wiekistej i powszechnej harmonii różnie nazywanej, stanowiącej podstawę wszelkiego istnienia. Wszystkie te obrazy utrzymane są w jednoczącym je klimacie Kosmicznej Tajemnicy. Każdy z nich stanowi kompozycyjnie odrębny byt, ale jako całość dotyczą one świata wewnętrznych przeżyć. Przedstawiane obrazy wpisują się swą symboliczną treścią w zakres malarstwa metafizycznego, którego bodźcem istnienia jest bezinteresowne dążenie do poznania prawdy.

dr Gerard Głuchowski (czerwiec 2016)

Jadwiga Grażyna Szczotka-Fabisiak

emerytowany redaktor techniczny Wydawnictwa UMCS, absolwentka Instytutu Sztuk Pięknych Wydziału Artystycznego UMCS w Lublinie, członkini Związku Polskich Artystów Plastyków, dyplom z malarstwa wykonała pod kierunkiem profesorów: Stanisława Żukowskiego i Wiesława Procia w 2001 r. Dyplom został wyróżniony Nagrodą Dziekana WA UMCS. Miała 6 wystaw indywidualnych i 16 wystaw zbiorowych. Jej prace malarskie znajdują się w zbiorach prywatnych w Polsce i za granicą oraz w Regionalnych Ośrodkach Kultury i Sztuki w Polsce.

Wystawa malarstwa

Jadwiga Grażyna
Szczotka-Fabisiak

Natchnienia w ciszy

Co jest najważniejsze w życiu człowieka? Kim jestem? Co robię na tej Planecie? Skąd przyszedłem, czy tu już byłem..., dokąd zmierzam? Jak jest zbudowany Wszechświat i jak funkcjonuje?... – to niektóre z pytań, na które moja świadomość szuka wyjaśnień.

Odpowiedzi na te pytania otrzymuję powoli z doświadczeń, z relacji z drugim człowiekiem, z przemyśleń, z poezji, z czytanych książek, np. *Księga Wiedzy*, wydanej w Istambule w 2010 r. *Księga* owa jest Boską Latarnią i prowadzi Człowieka Obudzonego, który zagubił się w wirze Świata. To ona sprawia, że zagubiony Człowiek osiąga Siebie Samego. Jeśli Człowiek poznaje samego siebie, to odkrywa tajemnicę Wszechświata.

„Uczyć się to znać Naukę
Uczyć się to znać Siebie samego
Jeśli nie znasz Siebie samego
Jaki pożytek z czytania?”

- tak pisał Yunus Emre, turecki poeta, mistyk z XIII w.

Wspaniali światowi naukowcy napracowali się bardzo, ale mimo to nie potrafili dać odpowiedzi na proste pytania. A wręcz wszystko pokomplikowali i wszystko wraca do punktu wyjścia. To znaczy, że teraz każdy ma szansę rozwikłać tajemnicę: Czy istnieje Bóg i jak jest zbudowany Wszechświat? Ale w nauce teraz następuje zwrot i naukowcy budzą się do odpowiedzi. Jest już dużo książek, gdzie można znaleźć wiele informacji o nowym spojrzeniu na te kwestie.

A odpowiedź jest pewnie bardzo prosta, bo jak twierdził Goethe „coś, co jest wielkie, jest też bardzo proste”, i zapewne większość ludzi to wie, tylko musi sobie przypomnieć. Życie stało się skomplikowane, pełne zakrętów, pełne problemów w gromadzeniu wartości materialnych, a tymczasem wszystko opiera się na prostocie, na wewnętrznym szczęściu, miłości. Miłość to najpiękniejsza forma porozumiewania się wszelkich stworzeń boskich. Wszystko zbudowane jest na wibracji miłości, koloru, dźwięku. Kolory i kształty towarzyszą mi zawsze, widzę nimi, płyną jak fala, jedne są bardziej ulotne, inne pojawiają się często, tak jakby chciały, żebym je zapamiętała i utrwaliła.

Wydobywanie za pomocą symboli wibracji koloru, ukazującej Wszechświat, Kosmos, prawa nimi rządzące, i przenoszenie jej na płótno to moja komunikacja z Sobą, z Widzem i Całością Świadomości. Atomowa energia łączności między Nami powoduje Uniwersalne Zjednoczenie.

Wystawa malarstwa Jadwiga Grażyna Szczotka-Fabisiak **Natchnienia w ciszy**

Wernisaż odbędzie się
w piątek 17 lutego 2017 r. o godz. 17:00
w Galerii Sztuki w Domu Kultury LSM
w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29,
www.domkulturylsm.pl
Wstęp wolny